

Službeni avto naj ima služba

Novi davki so zapletli izračun uporabe službenega avta. Zaposleni bi gotovo raje imel lepšo plačo kot lepi avto

? Ali je z novo davčno zakonodajo še smiselno uporabljati službeni avto za zasebne vožnje ali je pametneje z lastnim avtomobilom opravljati službene poti?

Z novim zakonom o dohodnini, ki se uporablja od prvega januarja letos, smo dobili tudi nov način obračunavanja ugodnosti, povezanih z uporabo službenega vozila v zasebne namene. Ali je z davčnega vidika po novem pametneje imeti službeni avtomobil in se z njim voziti tudi na zasebnih vožnjah ali zasebni avtomobil uporabljati za službene namene, je dvorezno vprašanje. Obe možnosti prinašata svoje prednosti in pasti.

Če se s službenim avtomobilom vozimo tudi zasebno, potem moramo priskrbeti natančno evidenco prevoženih kilometrov v službene oziroma zasebne namene. Službene poti morajo biti vedno dokumentirane z verodostojnimi potnimi nalogi, na podlagi števila prevoženih kilometrov v službene in zasebne namene pa moramo izračunati delež službenih in zasebnih voženj in z dobljenim deležem razmejiti vse stroške, povezane z vozilom - vzdrževanje, zavarovanje, registracija, tehnični pregled, menjava pnevmatik ...

Stroški, ki se nanašajo na zasebne vožnje, za podjetje davčno niso priznani in zato ne znižujejo osnove za davek od dohodka pravnih oseb. Prav tako si od teh stroškov podjetje ne sme odbijati vstopnega DDV. Poleg tega je treba poskrbeti, da podjetje sprejme ustrezen pravilnik o uporabi službenih vozil v zasebne namene in da se uporaba vozila z delavcem uredi tudi pogodbeno.

Potem pride na vrsto obračun bonitete, ki se delavcu vsak mesec všteje v njegovo davčno osnovo in ki jo kot tako mora vključiti v napoved za odmero dohodnine. Novi zakon o dohodnini v 30. členu izračun bonitete določa na dokaj zapleten način. Ne glede na dejansko uporabo vozila za zasebne namene in ne glede na način, kako je

delodajalec pridobil vozilo, se v davčno osnovo delavca za vsak mesec uporabe vozila všteva 1,5 odstotka nabavne vrednosti tega vozila. Nabavna vrednost avtomobila, ki se upošteva pri izračunu davčne osnove, se v drugem letu zniža za 15 odstotkov in v naslednjih letih do vključno četrtega leta še vsako leto za 15 odstotkov. V petem letu se zniža še za 10 odstotkov in v naslednjih letih do vključno osmega leta še vsako leto za 10 odstotkov. Po osmih letih bonitete ni treba več obračunavati, saj je boniteta v vseh naslednjih letih enaka nič.

Če delavec mesečno prevozi manj kot 500 kilometrov v zasebne namene, se nabavna vrednost, ugotovljena na opisan način, zmanjša za polovico. V primeru, da delodajalec zagotovi gorivo za zasebno rabo vozila, pa se davčna osnova poveča za četrtno.

Ob tem velja omeniti, da se mora boniteto obračunati tudi za parkirni prostor, ki ga podjetje zagotovi delavcu. In sicer v primeru, ko ta parkirni prostor ne smejo uporabljati vsi zaposleni in ko podjetje za parkirni prostor plačuje najemnino.

Glede na vse opisano se postavlja vprašanje, ali ni z davčnega vidika bolj smiselno, da delodajalec delavcem poveča plačo, ki bo za podjetje v celoti predstavljala davčno priznani odhodek, kot pa da del prejme izplačuje v obliki ugodnosti, ki se v celoti obravnava kot davčno nepriznan odhodek.

Tudi z vidika delavca je davčno neugodno službeni avtomobil uporabljati v

Novi davki utegnejo oklestiti status službenih avtomobilov